Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26338
Copyright: Admont, Benediktinerstift

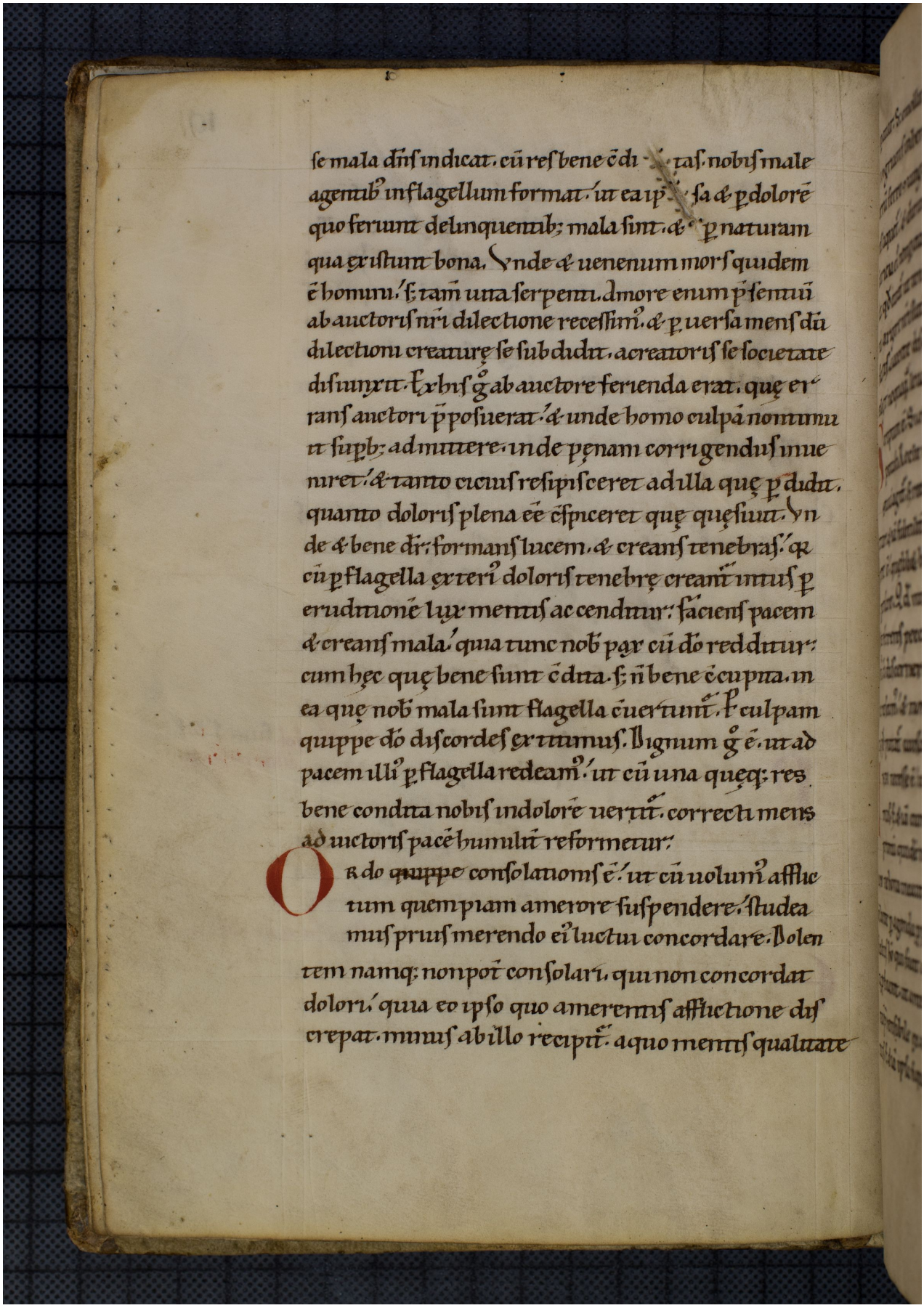

se mala dñs indicat. cũ res bene ẽ di- tas. nobis male
agentib̃ inflagellum formar. ut ea ip- sa & ꝑ dolorẽ
quo feriunt delinquentib; mala sint. & ꝑ naturam
qua exstitut bona. Vnde & uenenum mors quidem
ẽ hominu. sꝫ tam una serpens amore enim ꝑ sentũ
ab auctoris nri dilectione recessim̃. & ꝑ uersa mens dũ
dilectioni creaturę se subdidit. a creatoris se societate
disiunxit. Exhis ḡ ab auctore ferienda erat. quę er-
rans auctori ꝑposuerat. & unde homo culpa nomunu
it supb; admittere. unde pẽnam corrigendus inue
niret. & tanto citius resipisceret ad illa quę ꝑdidit.
quanto doloris plena ee ẽspiceret quę quęsiuit. Vn
de & bene dr; formans lucem. & creans tenebras. qr
cũ ꝑ flagella exterĩ doloris tenebrę creant̃ intus ꝑ
eruditionẽ lux mentis accendit̃. faciens pacem
& creans mala. qua tunc nob̃ par cũ dõ redditur.
cum hęc quę bene sunt ẽ dita. sꝫ nõ bene ẽ cupita. in
ea quę nob̃ mala sunt flagella cuertunt̃. & culpam
quippe dõ discordes exercemus. Signum ḡ ẽ. ut ad
pacem illi ꝑ flagella redeam̃. ut cũ una queq; res
bene condita nobis in dolore uertit̃. correcta mens
ad uctoris pacẽ humilit̃ reformetur.

Or do quippe consolationis ẽ. ut cũ uolum̃ afflic
tum quempiam amerore suspendere. studea
mus prius merendo ei luctu concordare. Dolen
tem namq; non pot̃ consolari. qui non concordat
dolori. qua eo ipso quo ameremus afflictione dis
crepat. mentis ab illo recipit̃. a quo mentis qualitate